

ВЪЛТАРИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИ ТИ ИНТЕРЕСИ.

ЗАМѢНЯВАСЯ СЪ СЪБИ ДРУГИ ВЪСТНИКЪ.

ЦАРИГРАДЪ 1859 Юли 25.

ГОДИНА 1.

БРОЙ 18.

Цариградск. Гръц. Патриархъ
има каноническа власт
надъ Българія и надъ
Българитѣ.

II.

Въ послѣднѣтъ си членъ връхъ
дѣятѣ патриархъ ние видѣхме, че
говорѣтъ на Папа Никола I за въпро-
ти на Българскитѣ народъ, не само
българія и на Българитѣ, но още че не
и истиненъ патриархъ.

Предъ да сѣдѣваме нашето доказа-
тельство ние молимъ още единъ пътъ
штити Българи да забѣлжатъ добръ и
не забравятъ че ако нашіятъ царъ,
царскъ, искаше отъ Папа Никола I е-
нъ Патриархъ за народътъ си и из-
енія за другитѣ патриарси, гръцкитѣ
ператоръ отъ негова страна искаше
и истиятъ Папа да удобри изваждани-
е на Игнатія и незаконното въскра-
не на Сотія връхъ Цариградското
далише.

Прочее, дѣйствието на единъ патри-
хъ на Българитѣ и даването на е-
тъ другъ на Цариградскитѣ гръци, сѣ
дѣла сѣвѣмъ подобни и които по-
ватъ че Папата ималъ за насъ и за
цити истата верховна властъ, исто-
верховно началство.

Прочее ако фанариотитѣ и москвитѣ
и, чрезъ орудіето на Цар. Вѣстникъ
на Българскитѣ книжници хулятъ на-
ти прадѣди че сѣ ся отправили до
пата въ 865 или по-добрь, ако мыс-
тъ че Папата не е былъ доволенъ да
травн единъ добръ отговоръ на на-
аъ Царь Бориса, какво треба да от-
юримъ?

Ние треба да отговоримъ на фана-
тити и на москвититѣ: предъ да ху-
те нашіти прадѣди начѣте отъ ваши-
; предъ да намѣрите не добръ отго-
тъ на Папата до нашіятъ Царь Бори-
намѣрите първо недобрь отговоръ
на истиятъ Папа до гръцкитѣ царѣ.

Колкото за отговорътъ на Папата
нашіти прадѣди, ако не е былъ до-
бъ требваше да е въ противорѣчіе съ
предянтѣ Св. Отци и съ вселенскитѣ
бори.

Прочее, ние ще докажемъ че отго-
въ на Папата до Българскитѣ на-
е сѣвѣмъ съобразенъ съ оновъ
ето Св. църковни отци сѣ думали съ
ова всего вселенскитѣ събори сѣ рѣ-
или.

Ето, нѣ-напредъ шестиятъ канонъ
на първиятъ вселенски съборъ относи-
телно за Александрийското и Антиохій-
ското сѣдалище, които сѣ отпослѣ га-

рекоха патриаршески и истинни патри-
архій.

» Нека старитѣ обичаи ся упазятъ въ
Египетъ въ Либія и въ Пентапола, съ
тоя начинъ щото Александрийскитѣ
епископъ да има властъ управлява надъ
тия три области. Защото предъ очити на
Римскитѣ епископъ обичайтъ е такъвъ
Истото да бѣде и за Антиохія: нека та-
мо (въ Антиохія) и въ другитѣ епархій
да не докачатъ преимуществата на Цър-
квити. Още съкой нека знай и това: Ве-
лнкитѣ съборъ рѣши че оня пеще ся
има за епископъ, който става (епископъ)
безъ извѣстїето на Митрополитинъ. А-
ко ся случеше да изберахъ лѣкого съ
единъ общъ гласъ, пристойно и съобра-
зно съ църковното правило и ако обаче
двама трима ся противятъ на това тога-
ва ще глѣдате по-много гласове.

Изведнѣжъ слѣдъ тоя канонъ гдѣто
Никейскитѣ Отци говорятъ за Алексан-
дрійското и за Антиохійското сѣдалище
и подтверждатъ ветхите имъ преимуще-
ства които имаха надъ епископѣти, по-
дчинени отъ старо врѣмя подъ съкой
отъ тия двѣ патриархій, ние видимъ
канонътъ въ когото тия истити Отци
говорятъ и за Елійското сѣдалище сир-
Іерусалимското и одобряватъ честъта
която му ся отдава; но въ истото врѣ-
мя подтверждатъ правата кои то има надъ
него митрополитинъ на Палестинска
цезарія. Ето тоя канонъ:

» Понеже единъ старъ обичай и е-
дно старо преданіе дава едно честно
преимущество на Елійскитѣ епис-
копъ, нека му то остане; но безъ да ся
повредятъ правата на митрополитинътъ.

Сега като туримъ канони относително
за Църковната Іерархія, нека ни
ся дозволи да забѣлжимъ точността
на отговорътъ Папа Никола до нашіятъ
Царь Бориса, съобразността на тоя от-
говоръ съ каноническитѣ правила на
най голѣмитѣ съборъ и напослѣдъкъ
страната която прави тия правила да сѣ
достойни за почитаніето на съкой исти-
ненъ Християнинъ.

Първо, ние думаме, че Никейскитѣ
съборъ е най-голѣмитѣ отъ съборитѣ.
Защото повечето отъ Отцитѣ които на-
правиха тия достопочтенни правила ис-
повѣдваха истинната вѣра и пѣяха ста-
рити канонически правила съ бѣдствіе
на животътъ си. въ врѣмято на Галарія,
на Діоклециана и други.

Второ, отъ коя страна канониче-
скитѣ Никейски правила сѣ достойни
за почитаніето на сичкитѣ Християни?
Отъ основата които Св. Отци имъ да-
ватъ. И връхъ какъ тѣ основаха дос-
топочтеннитѣ тия правила? Връхъ О-

БЫЧАЙТЪ. Да, исто както и напра-
виха Никейскитѣ Символъ, съобразно
съ старото вѣрваніе на Църквата и
противорѣчно съ новото ученіе на А-
ріянитѣ. Тѣ тѣ направиха каноничес-
китѣ правила съобразно съ старитѣ о-
бичаи и противорѣчно съ горделивото
славолюбіе на вселенскитѣ патриарси!
и на други противници на църковната
Іерархія.

Нека нашіти Българи забѣлжатъ
съ кой начинъ дѣйствувать Св. Отци
въ Никей. По отъ послѣ ще видятъ
Цариградскитѣ епископи да дѣйствувать
сѣвѣмъ наопаки въ незаконнитѣ си съ-
бори. Никейскитѣ Св. Отци земахъ за
основа истиннитѣ обичаи на миналитѣ
врѣмена; Цариградскитѣ патриарси зе-
махъ напротивъ за основа презрѣніето
на старитѣ обичаи и на старитѣ зако-
ни.

Нека минимъ сега на отговорътъ
когото Папата направи до нашіти пра-
дѣди. Тоя отговоръ съобразенъ ли е
съ рѣшеніето на Св. Отци? Да; За-
щото Папата бѣше отговорилъ: « истинни
патриарси или сѣдалища сѣ три:
Римскитѣ, Александрийскитѣ и Антио-
хійскитѣ. Колко то за Іерусалимскитѣ
и за Цариградскитѣ патриархъ и сѣда-
лища, тѣ не сѣ истинни патриарси ни-
то истинни сѣдалища. Защо то св. Ни-
кейски Отци обявяватъ че Іерусалим-
скитѣ епископъ е подчиненъ подъ Це-
зарскитѣ митрополитинъ, и не говорятъ
за Цариградска та църква, църква, ду-
маше Папа тѣ, коя то никой апостолъ
не е основалъ, църква, ще притуримъ
ние, коя то не бѣше ся още основава
отъ Костандинъ Велики. Тя ся основа
слѣдъ петъ години въ 330.

Какво да заключимъ сега отъ гни-
мателно то разгледаніе на канонически
ти правила, направени въ най голѣмитѣ
вселенски съборъ? Треба да заключимъ
отъ това че гръцкитѣ патриархъ не е
истиненъ патриархъ; ко смѣло и вино-
вато е станкалъ съ крака іерархическитѣ
уредъ.

Нека минимъ на вториятъ вселенски
съборъ събрахъ въ 381, и нека видимъ,
дали произлиза отъ правила та кои то сѣ
направени и въ това достопочтенно съ-
браніе, че тоя патриархъ е истиненъ патри-
архъ и че има една патриаршеска властъ
надъ Българія.

И тукъ пакъ ние ще употребимъ
кървчїето. Прочее ние назираме въ кѣри-
чето два канона сир. двѣ канонически
правила относително за разни ти патри-
архій. Тѣ канони сѣ вториятъ и третиятъ.
Ето най напредъ шрвїятъ:

» Епископи ти да не ходятъ въ цър-
кви ти кои то сѣ вънъ отъ голѣма та
имъ епархія (1) и да не смущаватъ цър-
ковнїятъ редъ. Но, съобразно съ запо-
ни ти, нека Александрийскитѣ епископъ
управлява само Египетъ; нека вѣсточни
ти епископи управляватъ само вѣстокъ
като упазятъ на Антиохійска та църква
преимуществва та кои то сѣ признати отъ
Никейскитѣ съборъ за тая църква; нека
епископи ти на Азіатска та (2) голѣма
епархія управляватъ само Азія; Понтеки
ти епископи да управляватъ само Понтъ;
Трачески ти епископи само Тракія. Слѣ-
дователно епископи ти не ще излизатъ
изъ епархія та си (голѣма та) за избѣ-
рания или за други църковни работи безъ
да ги повикатъ, и въ съкой голѣма епар-
хія работи ти ще ся наръждатъ отъ про-
винциалнїятъ съборъ съобразно съ Ни-
кейски ти канони. Колко то за Божїи ти
църкви кои то сѣ между Варвари ти (Ски-
ти, Готи...) тѣ треба да ся управляватъ
споредъ обичай-тъ кой-то е приетъ въ
врѣмя то на Св. Отци.

» Ето, дума единъ писателъ, не-
сѣятъ канонъ на Никейскитѣ съборъ
пѣлно подтверденъ отъ вториятъ ка-
нонъ на Цариградскитѣ съборъ; Ето
двѣти патриархїи, Александрийска та
и Антиохійска та; Ето трити екзарха-
ти, Егезскитѣ, Цезарійскитѣ (въ Капа-
доція) и Праклинскитѣ ясно опредѣлени,
признати и упазени въ мѣста та си.

» Видимъ тука, прилага съчинителъ
тъ на Хронологическа та и догмати-
ческа та исторія на Христїански
ти събори (3), сичкитѣ уставъ на
вѣсточна та църква коя то ся раздѣ-
ляше на петъ голѣми епархїи. Първо двѣ
ти патриархїи: Александрийска та, на
коя то епископъ тѣ пзвѣршаше въ и-
сто то врѣмя патриаршески ти и ми-
трополитски ти служби въ сички ти
Египетски провинции; Защо то рѣко-
полагаше сички ти си епископи; Ан-
тиохійска та или вѣсточна та, въ коя
то имаше много митрополити кои то
ся рѣкополагаха отъ Антиохійскитѣ
епископъ и кои то рѣкополагаха сами
викарни ти си епископи; послѣ други
три епархїи, не толко обширни, на които
началници ти като имаха една властъ

(1) Епархія та ся съставляше отъ много про-
винции подъ пагѣданіе то на единъ само верховенъ
епископъ кой то ся наричаше или патриархъ, или Ек-
зархъ, или приматъ, или архіепископъ. Канонъ тѣ
нарича тая епархія дикнисисъ, а епархія та коя то е
подѣдинъ само епископъ подчиненъ подъ верховнїятъ е-
пископъ, я нарича епархія. За това за да ся отличимъ
ще нарѣчемъ първа та « голѣма епархія », а втора та
« малка епархія ».

(2) Проковсулария или Римска Азія която Ри-
мляни ти привзеа отъ Пергамскитѣ царѣ Аристовнѣ
коя то ся съставляше отъ II провинции.

(3) Том. 2 стр. 62.

» съразмѣри съ властѣта на патриарси
» ти зехъ имя то екзарци или примати.
» Примагъ тѣ на Азія (проконсуларни) бѣ-
» ше Евезскіятъ епископъ; Понскіятъ при-
» матъ бѣше Цариградскіятъ въ Кападоція;
» и Траческіятъ бѣше Иракліскіятъ, (днѣ
» съ Ерегли при Силвиріа, и дѣ Мраморно
» то море).

» Като църковніятъ редъ е тъй бѣлъ
» нареденъ и като іерархически ти гра-
» ници сѣ били тъй точно забѣжени,
» сѣкій вади че нѣма вече мѣсто за да
» сѣ състави една голѣма епархія за
» Цариградъ.

При това Цариградскіятъ епископъ
не е само изхвърленъ изъ голѣмти іе-
рархически раздѣли, които Св. Отци сѣ
признали въ първѣтъ вселенски съборъ,
но още и вторѣтъ вселенски съборъ
не споменува подробно за голѣмти тѣя
іерархически раздѣли освѣтъ за да по-
добри изясни изхвърлянето на тоя е-
пископъ и за да даде повече блжскѣ
на виноватити присвоенія чрезъ които
той си прави едно сѣдалище.

Но, ще нѣ рѣче нѣкой, ако нѣ-
ма мѣсто въ Азія за Цариградскіятъ
патриархъ то въ Европа може да има.
Не, ниго одвѣтъ Босфорътъ има мѣсто
за него нито отъ самъ Босфорътъ.

Вече видѣхме че всичкото църко-
вно правителство на Тракия и слѣдов.
на Цариградъ надлежеше, споредъ пѣ-
рвѣтъ Цариградскы съборъ, на Ирак-
ліскіятъ Екзархъ, и че Цариградскіятъ
епископъ макаръ и да бѣше епис-
копъ въ столицата бѣше подчиненъ о-
баче на Иракліскіятъ.

Колкото за другити мѣста на Е-
вропа, както въсточна и западна Бѣл-
гарія, Сърбія, Босна...на които грѣц-
кіятъ патриархъ мисли че е той патри-
архътъ, тѣя мѣста бѣха съдержани въ
патриархътъ на Папата и Папата ги у-
правляваще чрезъ единъ пратенъ кой-
то живѣеше въ Солунъ.

Че Папата е управлявалъ непос-
редственно сѣка въсточна и западна
Бѣлгарія, сѣка Сърбія, сѣка Босна
сѣка Грѣція това е едно историческо
сѣбитіе признано и отъ самити издате-
ли на Пидалиото. Защото его каже
думатъ тѣ въ Пидалиото, стр. 262 за
съборътъ който стана въ Сардика на
347, 22 год. слѣдъ първѣтъ вселенски
съборъ и 34 предъ вторѣтъ:

« Сардика (днесъ София), която
правеше частъ отъ Мизія бѣше тогава
подчинена подъ Папата. Защото тогава
подъ Папата бѣха подчинени почти!
сѣкити западни църкви сир. Църквити
въ Македонія, въ Грѣція, въ Иллирія...»

Тѣй прочее Цариградскіятъ епис-
копъ споредъ описаніето което ни пра-
вятъ Св. Отци на първѣтъ Цариград-
ски вселенски съборъ за высокати цър-
ковни чиновници, не сѣ намира между
тѣхъ и освѣтъ това Бѣлгарія, която
Цариградскіятъ епископъ мисли че мо-
же да управлява днесъ надѣжеше на
Папата. Да видимъ да ли Папата му л
направи даръ, да видимъ кой го е на-
правилъ Патриархъ!

(слѣдува).

ИЗГЛѢДЪ НА БЪЛГАР. РАБОТИ.

Новинити които пріехме изъ Бѣлгарія
сѣ до 15 Юлія.

Десять-мѣсячнити испитанія въ Ям-
болъ сѣ продължили десѣтъ дни сир. отъ
18—28 Юлія.

Споредъ расписъ-тъ на уроци на ко-
ито ученици-ти сѣ сѣ испитвали, нѣе заклю-
чаваме че, както много пѣти сме го обпа-
ривали, състояніето на Ямболското учили-
ще е изрядно. Въ тоя градъ Бѣлгарскіятъ
языкъ е основата на учебныи заведения, и
нѣе раковлении на ревността на Ямбол-
чанити за праведното оцѣненіе на Грѣцкыя-
тъ языкъ. Тѣ го гурни като извъреденъ языкъ
и едвамъ ползевъ. Това му сѣмотото.

Исто, въ Узунджовско Хаскюю, годи-
шнити испитанія сѣ свършили на 14 Юлія.
Ако и успѣхити на училището да сѣ пох-
валителны, има обаче припѣтствія които сѣ
опасни за младежити. Тѣя припѣтствія сѣ
обща по сѣка Бѣлгарія. Нашити Бѣлгари не
сѣпикасватъ че непорядочното ходеніе на
дѣцата нѣ въ училището прави голѣма вре-
да, това въесто да насърди дѣтето къмъ у-
ченіето и въесто да го направи да сѣ ве-
сели отъ науката отстранява го повече. И
како слѣдва? Безвременното напускуване
на училището, недовършеното въспитаніе на
дѣтето, и слѣдъ това, до поголѣма возрастъ,
какви работи има за оплакване, какви по-
роци, небрежени въ младостта има за не-
праведни!

Не. Трѣба нашити мили съотечествен-
ници да не отбиватъ толко рано дѣцата си
отъ тая долинца която имъ дава средства
и слѣтъ за да живѣятъ благополучно ту-
ка и горѣ. Родителити отхраватъ веществ-
но дѣтето но училището го приготвя за
ползата на отечеството му.

Провадискити сѣзани Бѣлгари сѣ о-
плакватъ че Бѣлгарія не « помилва » и
тѣхнитъ грѣцки митрополити, които е Ме-
симврискиятъ Г. Никифоръ. Г. Никифоръ не
остава назадъ отъ братія си фанариоти,
но сѣ мѣчи да ги задвигне въ безчеловѣч-
ни си обирп, и споредъ израженіето на до-
писникъ-тъ, той испилъ кравь-та на сиро-
масити до капка. Провадискы-ты бѣлгари и
въобще сѣкити познаватъ сега че грѣцкити
владѣи не сѣ законно поставени надъ тѣхъ,
че не сѣ природни настипи, но « насм-
ици » които погубватъ стадогъ си.

За да зема пари, Г. Никифоръ паря-
саа, распарясаа, вѣлчавъ и изчислюва хи-
ляди средства. Той таа на Бѣлгарскити се-
ла грѣцки попове, и въ училищата принуж-
дава да сѣ учатъ грѣцки октоихи. До тѣ
тѣя грѣци не сѣ неждагъ изъ Бѣлгарія, у-
чебныи заведения не ше иматъ добъръ
редъ.

По Съртъ-Кюпрлеріа въ училищата сѣ
учи бѣлгарскіятъ языкъ.

Едиренскіятъ епископъ Г. хрисантъ
стигна въ Ямболъ: безъ да рѣчемъ зашо,
нашити Бѣлгаре безъ мѣхотѣи ше разумѣ-
ятъ: за стража. Нашити бѣлгари, помнятъ
дѣгити членове които обнародвахме за Г.
Григоріевити злоупотребенія въ Желѣзникъ.
Е добръ Г-нъ хрисантъ не е по долъ отъ
него. Той, въ Ямболъ паря сѣзуаа вѣитіа
бѣлчува. Но нѣ сѣ надѣваме че Ямболци ше
знаятъ да дрѣжатъ едно поведѣніе приич-
но къмъ единъ фанаристинъ и нозли Г. Хри-
сантъ ше има сѣщото шастіе както Г. Гри-
гора. И, онова което е по жално е че той
извършилъ службата и по грѣцки, и сѣвъг-
валъ градоначалничити да затворятъ едното
отъ училищата си и да пѣдѣятъ единъ отъ
учителити, който бѣлъ еретикъ, че ушъ пи-
сѣлъ въ Бѣлгарія противъ него.

За онова което сѣ отнесо за службата,
нѣе ше научимъ поведѣніето на нашити мла-
дежи въ Сливенъ. Истияна, тѣ показана въ
това обстоятелство едно родолюбіе, една
ревность, и една дерзость които ше намѣ-
рятъ приличити си похвали между насъ.

Колкото за затваряніето на училището
и изважаніето на учитель-тъ, нѣе не ви-
димъ друго съ това освѣтъ една връжда, е-
дна голѣма примка противъ успѣхити на на-
шіятъ народенъ языкъ. Учитель-тъ Еретикъ!
Че ушъ писѣлъ противъ безчеловѣчнити и
безпѣтнити дѣла на грѣцкити владѣи. Това
не е ли мѣніето което Цариградскіятъ вѣст-
никъ ризива и защищава отъ четирѣ мѣся-
ци на самъ! Заслѣпеніето на фанариоте-
кото духовенство е стигнало до тоя степенъ
шото не може да направи никакво отличіе
между лошаваина и добродѣтель-та.

Испитити на Плевненскити училища сѣ
отворили отъ първи Юлія и траяли до 13 « въ-
» обще ученицити за 6 мѣсячно първо те-
« теченіе сѣ показана успѣхити ».

Имаме предъ очити си една дописке
която дава едно жално начертаніе за пра-
вити и за поведѣніето на Плевненскити свя-
щенници. Ако нашити священници сѣ въ та-
кова злосѣгояніе, кой е причината? Кога-
гато незаконнити имъ началници очудватъ
сѣвъгъ-тъ съ толкова несносни дѣла, подчи-
ненити нѣматъ друго да правятъ освѣтъ да
слѣдватъ примѣръ-тъ.

но като говоримъ тѣй нашити свя-
щенници въ Плевенъ да не мислятъ че не
сѣ за укоряване.

Едно такова поведѣніе на тѣя священ-
ници, бѣлгари, треба да сѣ забѣжи като
най противното на священническити дѣлжности
и на народность-та ни. Чѣе знаемъ че фана-
риотското духовенство вече нѣма въра нема
законъ не ма...но нашити священници тре-
ба ли да сѣ оглѣдѣтъ у него? Пріехме отъ
Пловдивъ обявеніето на една « Бѣлгарско
Италиянска Грамматика » Съчинителътъ
на това дѣло, толко полезно на насъ е Г.
Анд. Пастори, маджаринъ по родъ-тъ и у-
читель въ бѣлгаро-католическото училище.
Нашити бѣлгаре сѣ длѣжни да посрѣщатъ
сѣ драго сърдце признателныи трудъ на
Г. Пастори който храни толко любовь-къмъ
народъ-тъ ни шото спротивъ учителскити си
дѣлжности и заниманія той сѣ тѣй искрен-
но старай за пуждѣти му. Бѣлгарія е
дѣлбоко признателна на Г. Пастори и ше
сѣ труди усердно да препорѣчи трудовити
му, за обнародваніето на които нашити со-
отечественници ше сѣ доста великодушныи
да покложатъ изпсканото малко споминѣ-
ствование.

Ц. Вѣстникъ толко гѣвѣливо говореше
противъ нашити бѣлгаро-католици шото от-
казва на Бѣлгарія правото да ги нарѣче
бѣлгари и да говори за тѣхъ. Е добръ! не
ше попѣтаме Г-нъ Екзархоса: Каква най-
малка книжка сѣ напечатана и неговіятъ
святѣйшии Патриархъ, неговіятъ святѣйшии
синодъ и неговити святѣйшии фанариоти за
ползата на нашити младежи? Какво любов-
но чувство сѣ тѣ показали къмъ насъ? Не!
Бѣлгарія не ше прѣстаа никогѣ отъ да
защищава сѣко което е бѣлгарско.

Нѣе знаемъ и сега официално подѣтвр-
даваме отъ вѣрогити источникъ, че Ц. вѣст-
никъ и Г. Екзархосъ на едно съ многото
родолюбіе сѣ *подкупени отъ патри-*
каната (грѣцка). Съобщеніето говори тѣй:
« Г. Екзархосъ като сѣ научилъ че грѣц-
кыятъ патриархъ аргосалъ священниции ни, и
затвори черковната ни, сѣ увѣсѣлъ зачѣсѣ
въ Патриканата. Г. Екзархосъ грѣцки че-
стигити, като дойде посѣлъ въ бѣлгарската
черква даде така съчетъ на визѣтата си:
« Н. Святѣйшество патриархъ-тъ ни каза
« че вчера аргосали бѣлгарскити священни-
« ци.....за туй азъ му сѣ измолихъ да
« ги опрости и му казахъ че треба едно си-
« гило между патриканата и бѣлгаре. цер-
« ква, шото бѣлгарскити священници да сѣ
« длѣжни на Патриканата за единъ годежъ, крѣ-
« шеніе и пр. да плащатъ казахъ му още
« че когато азъ сѣ оженихъ (за грѣцкия) по-
« викахъ грѣцки владѣи и единъ священ-
« никъ бѣлгарскы; истото трѣба да пра-
« вятъ бѣлгарити » Отъ тамо той си зе дѣл-

ты пари чрезъ единъ отрицателенъ отъ
и противенъ на змѣнити му дѣла
интрига. Както и да сѣ нѣй питамо
зархоса, кой му далъ властъ да сѣдѣ
денъ прѣдставителъ въ патриканата и
довѣтелно кой го е прѣтилъ да промѣ-
шеніе отъ грѣцки патриархъ и прави сѣ
и безъ да чакаме отговора му (защото
ма шото да сѣ отговори на това) нѣй
ме и подѣтврдаваме официално че то
откупенъ отъ патриархъ-тъ. То
каже, до дѣто бѣлгарити ни плащатъ
матъ вѣстникъа ми много още шѣ
тѣй както знаѣмъ. но нѣй пакъ му ка-
же, не ше сѣ замина много време тоя
комании Екзархосъ, да распрѣги рѣше-
на вѣстника си по Цариградскити
сѣбиратъ, кога вѣли дѣлѣ, малко гѣво-
чета, за да си купува черна дѣвка да
чи и мисли като.....!!!!
16 Юліа 1859 Цариградъ.

Юда прѣдаде учителя си и сѣ о
Г. Екзархосъ предава цѣтъ народъ
народъ, съотечественниции си, братія
Тежко и горко мисли родолюбче! до
си е забулилъ очити!!

Дѣл дописки отъ Сливенъ, при
оше нѣколко подробности за случката
има мѣсто въ първата когато Г-нъ Хри-
сѣ служаше. Той намѣрилъ въ Сливенъ, на
въ Ямболъ жетвата тѣриванъ бодлива,
сѣ надѣваме че слѣдъ малко тѣя фанари-
не ше намѣрятъ ниго една слава. Ни
пожелали сѣкити наши младежи да бѣ-
какте Сливенцити.

Едно дописка отъ татаръ-пазаръ
говори за лукавничити и интригити
мо на фанариотити още и на другити
ни, които по злополучію сѣ разѣвили
Бѣлгарія. Дописката признава че причи-
на нашето умствено и правно зло състоя
Грѣцити. Нѣе треба да приложимъ още
акъ грѣцити не намираха подпорка
главничити отъ нашити бѣлгаре, нѣе
намѣрили единъ цѣръ на нашето по-
Родолюбіето и ревността на нашити мла-
дежи ни даватъ тая надѣжда.

Нѣе можимъ да подѣтврѣмъ това сѣ
дѣл другъ примѣръ. Въ каждакъ ед-
фанариотинъ, на имя Янко, подостренъ
нѣколко мѣми чорбаджи разигрива сѣ
тъ градъ. Ако и да познаваме имената на
чорбаджи нѣе ги примѣчаваме за сѣ
Но ако слѣдватъ тоя пѣтъ, когото сѣ у-
вили, противенъ на сѣко бѣлгарско сѣрд-
тогава Бѣлгарія ше нѣа неубѣжна дѣ-
жностъ да обнародва честити имъ имен-
ерамъ и презрѣніе на сѣкій истиненъ бѣ-
гаринъ. Колкото за фанариотинътъ Янко,
шити бѣлгаре въ каждакъ ше сѣ въ д-
бро състояніе ако го сѣвѣмъ отстранява
отъ народнити си работи. Обаче трѣба
дадемъ праведни похвали на Г. С. Грѣц-
лу за неговото родолюбіе и ревность-къмъ
спокойствіето на сиромасити прѣтѣснени отъ
единъ грѣцъ фанариотинъ.

Казанлъкскити училища напредватъ ка-
кривъ ракъ. Бѣлгарскити пѣвци по обича-
да нѣбѣтъ фанариотско по цѣрквити. Оби-
годарити сѣ клетити!

Единъ гюмрюкѣя, на имя Петракъ, прѣ-
гѣсѣява мѣжителски сѣлѣштити на татаръ-па-
зарджискити села. Той станалъ сѣлски раз-
бойникъ, и противъ волята на честното
Правителство, той сѣ обогатѣва съ сѣзѣ-
ти на сиромасити.

Една друга кореспонденція отъ татаръ-
пазарджикъ сѣ въ вѣсхичѣніе и въ сѣрѣ
като ни извѣства нѣколко свадби на купо-
власити. Бѣлгарскити сиромашки пари
такъва нѣща сѣ употребляватъ, пригурѣ
писникъ-тъ. » защото Г-нъ Костѣки (единъ
отъ младоженцити) неогори и сѣблече сѣ-
ромашката рая наедно съ гюмюшъ-герда-
нѣтъ.

Пишатъ ни отъ търново че разбойничѣ
обрали и убили единъ бѣлгаринъ на имя Пе-
тю Ангеловъ. Правителството е по дирѣта
на злодѣйцити,

(*) Имена за това очевидци и свидетели док-
ства.

владетел Мисирският Паша, а на сръбският Варненски порфирей.)

Достолюпени сж Г. Г. Бою Куртов и Вълко К. отъ Черковна; Лазаръ Г. и Папа Атанасъ отъ Разли; Криво Залгати и много цитоващи За Шко-ла въ черковна, да сж задържи, и Г. В. с най-голямъ редителъ за просвѣщеніе-то на отечеството сж.

Г-нъ Захарій, родомъ Българинъ отъ Жерава, пасторъ е да сж направи въ село-то Деревъ едно добро училище по Възвѣднучителный планъ (макаръ и да нема черкова въ това село), и като го е упразднилъ самъ, като учителъ нѣколко врѣмъ, прѣстои сж прибавитъ и други учители г. Мирчо Витовъ отъ Черковна-та училища, които захва-патъ да прѣлазатъ граматика и други науки.

Това и друго видѣхъ по тия хубави села, и за сега давамъ толкова, дѣто ви съобщавамъ.

Писателъ.

Прочитаме въ Пресъ дорѣмъ.

Белградъ 3—15 Юлія.

Новинити отъ това мѣсто сж много очаквателни. Види сж че милошката на-ртія сж труди да хвърли слѣбо мѣстото въ нѣкоя дѣла.

Третиятъ параграфъ на уставътъ сж пристави, понеже войскити които тре-ба да зависатъ отъ министерътъ на вът-решни дѣла, сж туриха подъ зависи-мостъ на канцеляріята на князьтъ. По-вече стана, командантинатъ на тия войски падава по нѣкога въ свѣтътъ на ми-нистрити. Отъ друга страна Милошъ у-строява една стража отъ 40 души.

Деветиятъ параграфъ относителенъ за клятвата на Сенаторити не сж пазя вече като даватъ тая клетва, забравятъ думити които сж относитъ на почетъта на уставътъ и на народнитъ защити: къ-дѣтъ сж само че ще сж покорни на Князьтъ.

Послѣдователити на князьтъ изяс-няватъ поведението му като думатъ че той не сж е заклеа да върви по ус-тавътъ.

Говорятъ че скупщината ще сж от-твори на празникъ Св. Богородица (8 Септември) и думатъ че ще сж опитатъ да унищожатъ народнитъ защити.

Спиредъ една приказка, послѣдова-телити на князьтъ имали намѣрение да накаратъ Милошъ да предаде властѣта между рѣцѣти на сына си Михаила, и да увърди за себе си титулата князь Сърбски.

Они които познаватъ Милоша ще повѣрватъ мачно че той перачи да ца-рува: често го чува да говори че жена и властъ не сж оставятъ.

Председителъ на сенитътъ, Светча и Михаилъ сж на К. бабъ сж причина че ще присѣдствуватъ на освѣщеніето на новата Церква, а пакъ агенти холѣтъ изъ княжеството за да подбуждатъ духовити за идущата Скуп-щина.

Нѣтъ сенатори които сж избраха по-дѣруваніето на преднитъ князь сж за-прехъ: за причини които нещѣтъ да ка-жатъ.

Увѣрватъ че Османъ паша, упра-вителъ на крѣпостѣта, пріелъ поученія отъ В. Порта за да ги съобща на кня-зѣтъ.

На 29 Юлія—11 Юлія, думъ една кореспонденція до Темесварската газета, сенаторити Стояновичъ, Мес-тровичъ, Редоничъ, Іаковъ Стояновичъ и майсторъ Маринъ сж задрѣхъ, върза-ха и заведоха сж военна стража въ тж-мницата Топчидскъ. Нѣкои отъ тѣхъ сж освободиха на утрѣто.

Запираниятъ не сж ограничаха само за тия лица: отъ два мѣсца запиратъ

по сичкити страни на Сърбія, и ще за-прятъ още много.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИГЛѢДЪ.

Политическити сношенія между разнити европейски царства сж повѣр-наха въ примирителный духъ. Ние не забължаваме нигдѣ нѣкоя отъ тия безбройни мѣнотити които да даватъ знакъ за бой.

Види сж че само Сардинія глѣда сж мѣка и скърбъ че Австрія не ще никакъ да прави договори сж неа въ конференціити които ще сж отворятъ въ Цурихъ (Швейцарія). Но това противеніе отъ страна на Австрія е нужното послѣдствие на примирител-ныйтъ трактатъ. Защото знамъ че Австрійскити Императоръ не само отказа да прави договори за миръ-тъ сж Сардинскити царъ, но още той нерачи да даде Ломбардія на другити освѣнъ на Наполеона.

Слѣдъ като отгласна Сардинія отъ Конференціити въ Цурихъ, Австрія й позволява да съучаствува въ послѣд-ствието на договорити чрезъ единъ при-туренъ членъ.

Конференціити въ Цурихъ иматъ за цѣль да нарѣдѣтъ сичкити подроб-ности на примирителныйтъ трактатъ на когото Императоръ Наполеонъ и Им-ператоръ Францъ-Іосифъ положили са-мо основити. Когато сичко сж нареди тогава ще сж позволи на Сардинія да присѣдствова въ конгресъ-тъ чрезъ единъ притуренъ членъ.

Пруското правителство и Авс-трійското като видѣха че една силна полемика сж дигна между дневницити на двѣ-ти царства, съгласно ги при-нудиха да бѣдѣтъ умѣрени.

Англійското правителство опре-дѣли Контъ де Персинъ Французски посланикъ въ Лондра, да занесе на Наполеона съобщенія доволни да по-ставятъ добри сношенія между двѣти царства. Дѣйствително мирнити сно-шенія между франція и Англія бѣха много пострадали, а най-повече презъ първитъ періодъ на Италианскитъ бой.

Още нищо не доказва че Папата е пріелъ почетното председателс-тво на новата конфедерация която сж състави отъ Италианскити царства. Сич-ко което до сега знамъ е че Папа та не желай никакъ това достоинство. Ако го пріеме то ще е само за да у-годи на двамата императори, Фран-цузскити и Австрійскити.

При това, това почетно предсѣ-дательство не само не оголемява Цер-ковнити области но още не му дава властѣта да сж смѣси въ вътрешното управление на другити области на кон-федерацията.

На примѣръ, въ Германія, Авс-трія има председателството на Діета-та или федералното събрание. Обаче тя не може да сж смѣси въ вътрешно-то управление на Пруссія, на Баварія, и пр.

Германската Конфедерация има за цѣль да задрѣжи вътрешната и въ-нѣшната безопасност, независимостѣта и ненастаняваніето на областити които сж составятъ конфедерацията. Можимъ да вѣрваме че такава ще бѣде основата на устроението Италианско.

Новинити отъ Римъ извѣстятъ че Дукъ де Грамонъ, Французски

посланикъ, сж пріелъ отъ Св. Отъ въ извѣредно нощѣненіе.

Поглѣднѣти на Европа начнуватъ да сж обръщатъ пакъ къмъ Кына, Ја-понъ и другити въсточни царства въ Азія.

Писатъ отъ С. Петербургъ 14—26 Юлія

» Официалныйтъ дневникъ обна-родва единъ трактатъ заключенъ сж Кына, сложенъ отъ 12 членове, и под-писанъ въ Пекинъ. Католическити про-повѣдници ще иматъ милости. Сѣкой мѣсяцъ единъ скороходецъ ще ходи между Кяхта и Пекинъ.

Французскити мониторъ отъ 14—26 юлія, съдържава слѣдующиятъ членъ.

» Въ Англія, мѣчатъ сж да отдадѣтъ на франція причина та на палози ти кои то сж разхвърлятъ между Англи-искитъ народъ за народно то защи-щеніе. Като прекалиха число то на наши ти въоруженія, оправятъ сж за умноженіе то на военни ти си бюджети (1) и на Британска та флота. Като сра-вимъ бюджетити на Франція сж бюджетити на Англія ще видимъ колко тия оцѣне-нія сж неистинни. Отъ 1853, военни бю-джети на Англія сж умножиха отъ 200 милиона кои то ще сж составятъ въ 1860 една сума отъ 650 милиона. въ франція военни бюджети за 1860 не задмнуватъ 463 милиона. Пречее пытаме: да ли на Франція и на воо-руженія й треба да отдадемъ нало-зити които сж товарятъ на Англійс-кити народъ? или да ли тия голѣми разности и даноцити които сж послѣд-ствието имъ не треба да сж отдадатъ на други причини?

Види сж че конференціята на трити сили които подписаха трактатъ-тъ на Виллафранка, ще сж отвори кж-мъ край-тъ на Іулія (п. к.) Както сж види ти ще сж продължи много малко.

Едно писмо отъ Триестъ извѣс-тѣва че В. Дукъ Тоскански оставилъ на първородиятъ си синъ управлені-ето на царството.

Една кореспонденція отъ Пи-реа извѣстѣва че Французскити еска-дри оставили Адриатическото море.

Адмиралъ Буе, който най напре-дѣ тръгналъ, треба да е пристигналъ въ Тулонъ.

(1) Бюджетъ, състояніето на разности и на доходи на едно царство.

СЯКАКВИ НѢЩА И НОВИНЫ.

Писатъ отъ Т. Пазарджикъ:

» На 11 Юлія научихме сж че въ село то Меш-стано наводненіе отъ притичаніето на рѣката то минува презъ сѣло то и отвиско при-нити зданія, имоти, стоки; загубата не знамъ е и до колко стигнала.

— Писатъ отъ Сливенъ 9 Юлія:

» Въ недела на 5 юлія ника телалитъ по тари-та какъ милостиво то пралително сж пожелано ради дѣла та кои то мрѣха отъ сипаница та. Двѣ праща единъ докторъ искусенъ кои то ще хаша-сва дѣла та безъ пари.

— Извѣстениятъ Француско-Български раго-никъ отъ г. И. Найденовъ излѣзе на свѣтъ. Цѣ-та муе 15 гр. Които желатъ да го купятъ, могатъ сж отнесатъ до издателя въ Българска та Церква въ Цариградъ и въ Казанскитъ до г. Добра Кехаявъ.

Н. В. Султанътъ, пристигна завчера въ ме-въртъкъ по пладинъ, отъ разходката си на Родостъ Сопунъ и Хю. Топовети поздравиха Н. В.

На пристиганіето му, както и на трѣваніето му едно безбройно множество сж стече на Топъ-Ха-ната за да го посрѣтнатъ, но той слезе на Дола-Ба-хча, въ Императорската палата.

Сичкити кораби военни и търговски които сж намирятъ въ пристанището телалихъ яхити. Прѣс-сичката нощъ дуланата освѣтѣваше градътъ и е-шецити и топовети сж смѣлчахъ сутринъта. Сичъ празниваше благополучно връщаніе въ столицата сж на Н. В. Султанътъ.

Щомъ пристигна и слѣдъ като пріе честитиѣта на високити чиновници, които не бѣха го съдру-жили въ патуваніето му, Н. И. В. отиде въ кьонитъ си на Фламуръ гѣсто стоя много кѣсно прѣс-ношѣта за да си почине.

— Говориха че нѣколко Англійски кораби отиша-въ Средиземното море при Александрия. Политичес-кии силетения въ Западъ даваха страхъ на нѣкои, да не бѣ това прихѣстваніе на Британскити ескадри да има важенъ характеръ.

Ние знамъ, дума Ж. де К., че нищо не под-твърждава това оцѣненіе. Види сж че Англійската флота отишла въ Архипелагъ само за да може да поздравя Н. В. Султанътъ, ако той слѣдѣ патува-ніето си кѣмъ Египетъ, и да даде тай едно ново доказателство за добрата гармония която, владѣй ме-жду В. порта и Лондренскити кабинетъ.

Бѣхъ извѣстили отиваніето на Дерковскити и Халкидонскити митрополити въ епархити имъ. Та-седница Ираклийскити, комуто туряха пѣвици, Ни-комедийскити и Бѣзскити си отидоха и тѣ. Кизи-ческити епископъ само стои, но и той не ще сж за-бави да остави Цариградъ. Знаемъ че едно ираде та принуждава да си холѣтъ. Тия митрополити прѣдъ да сж раздѣлятъ, подписаха една протестация въ-вручиха на грѣцкити патриархъ. Въ тай протес-тація тѣ забължватъ прѣстъпаніето, споредъ тѣхъ, на церковнити канони и на прѣнуждѣватъ на Цер-квата, и отъ първѣтъ обявяватъ че не имѣтъ да при-знаватъ вѣтити мѣрки и мѣрѣжити които синодалното събрание ще земе. Тоя членъ ще сж чете въ събра-ніето което треба да оцѣни стойността.

— Г. Тувнелъ, Французски посланикъ у Цари-градъ, пристигна у Цариградъ у Сръбѣ вечерта.

— У лѣшния брой на Пресъ-д'Ориѣвъ има единъ членъ « Вулата и Бизантисъ », ние ще го пре-ведемъ за читателитъ си у притурката, която ще из-лѣзе у поспѣлнитъ.

БОРСА-ТА ВЪ ЦАРИГРАДЪ 1859 (струваніето въ кайле).

МОНЕТИ.	Юл. 14 пав.	Ю. 15	Ю. 16	Ю. 17	Ю. 18
Лира турска мезалъ	148		146	25	145
» ижнѣ Хази-Таканъ	85		79		78
» англійска	182		161		160
20-франкъ	130		128		127
Пол-имперіалъ 202 до 3.	131	20	130		129
Мяньцъ	76	30	75		74
В. дѣ башъ на 0 00			350		340
Базо меджидіе					350
5-франкъ					25
Цванцъ					29
Сехимъ, сконто					33
					5
					20

КАМБИА Юл. 9.	отъ	до	срѣдочно	бѣлѣжѣ.
Лондра 3 мес. дата	150	150	148	
Марсѣлъ » » »	253		251	
Парижъ » » »				
Триестъ » » »				
Венеція » » »				
Генова » » »				
Ливорно » » »				
Одеса » » »				
Таландъ » » »				
Бусурѣшъ 1 д. дата				

Въ Книгопечатницата на Д. Цанъ 1860.

ВУЛА ТА И ВИЗАНТИСЪ

госваніето на Българската църква мо- рхіята. Требаше работати да се иза- же да се были капката вода която сн и ные оставяме да мислятъ како направилъ сѣлъ да се пролѣй. е было ядуваніето на Българити.

Гръцкіятъ вѣстникъ Византисъ. Защо Византисъ не се залови съ. Византисъ се смущава отъ пр- и сѣ има единъ начинъ да се припи- Портата която поиска свалніето на. изваніята кои то бв принуденъ да на- ра който е неговъ. Говори ли се за оногова когото той покровителствува: прави и се мѣчи да излезе отъ това

нѣкоя случка коя то не понося на по- протоингелтъ? За подлогътъ на вулити, и на смущеніе като вика на помощъ св- литически ги му малки идеи; то е. За подлогътъ на вулити, и на смущеніе като вика на помощъ св- лѣжа! дума той. Византисъ въ сичкити сражнати пазарлъци, които ставатъ за цѣлтелство то на българинъ тѣ. Тре- подробности на случката, казвамъ нѣ- дозволеніето на вѣнчалото, ще напра- ба ли да се чудимъ ако тоя чело- стата, датата, вѣнчало на лицата, сичко вѣнчало, една малка поправ- вѣнчало, крѣе една часть отъ истина- което е доволно да постави истинна ка. Не е Н. П. Неофитъ който пои- та? паявно, не. При това тоя чело- та. Той знай неговата. Истинната ли? ска лично хилло гр. отъ Българинъ- вѣкъ е сынъ на единъ сраженикъ ко- Бизантисъ не го е грижа за нея. И- тѣ който искаше да се жени; но тѣя й то има една служба отъ рѣката на стигната ли? Тя когато се овнося на грошове ся поискаха отъ патриархія- Н. П. Неофита. Слѣдователно ные не нѣкои членове отъ високото духове- та. Н. П. Неофитъ не може да знай Н. П. Неофита. Слѣдователно ные не нство, тя е, за тоя вѣстникъ, една ролѣтъ който нѣкоис Костаки играй приемаме това доказателство. Но кой лѣжа. въ предпиги му стан. За тоя Коста- знай да ли не съществува нѣдѣ ед- ки много често е ставало въпросъ въ но доказателство, писано, подписано, ве отъ високото достоинство, Биза- нашити кореспонденции отъ Българія, за срамніятъ пазарлъкъ кой тому е нтисъ е щастливъ да вѣнчати онова въ врѣмјато когато Н. П. бѣше архі- бѣлъ наложенъ и за цѣна та коя то му което Пресъ-д'Оріанъ обнародва. епископъ въ Търново. Бизантисъ мо- сѣ е искала за вула та за да му да-

Защо сѣ тѣя слѣпи похвали за же да знай отъ него много особити подробности и сѣвсѣмъ искрени за да дѣлзволеніе да се вѣнчѣй. нѣкои епископи и тѣя връжда за дру- подробности и сѣвсѣмъ искрени за да дѣлзволеніе да се вѣнчѣй. ти нѣкои? Негли ще ви е много мѣ- тага работа.

Византисъ ще направи добре чно да го кажимъ. Кolkото за аргосваніето на цѣ- да раснута предъ да пиши, и, кога то

Но има единъ въпросъ връхъ лата Българска църква и на Българ- пиши, да туря повече образованнстѣ когото Бизантисъ е сѣкога готовъ ското духовенство защото единъ Бѣ- и повече приличностъ въ препираш- да ни противорѣчи, и още безъ да лгарски свѣщенникъ сгоди единъ Бѣ- ята сѣ съ Пресъ Доріанъ. Ные му знай за какво е думата; тоя въпросъ лгаринъ, Бизантисъ не го отказва, даваме примѣръ за това. е когато говоримъ за Българската на- не смѣй да го откажи. • Пресъ-д'О- ріанъ, дума грѣцкіятъ листъ, намира

Дѣйствително това не ся съгласява съ ди лошо да ся наказватъ нѣкоис свѣ- щенници защото направили годежъ безъ плантъ на погрѣчаніето който то- щенници защото направили годежъ безъ лко постоянно дѣйствува изъ сичка дозволеніето на началниците? • Да, Румелия. Та затова подлогътъ на ву- дозволеніето на началниците? • Да, дити когото обнародвахме въ сѣбо- Пресъ д'Оріанъ намира лошо това, ташното сѣ Нумеро, ослѣпи вѣстникъ- защото то е едно злоупотребленіе на властѣта, една жадостна неправдина

Ные можяхме да опровергамъ за да зематъ нари отъ свѣщенници нѣ- хато лѣжливи, дума грѣцкіятъ листъ, щѣ; защото Българскити свѣщенници несчасіе! приближава да кажимъ съ уста- обвиненіята на Пресъ д'Оріанъ. • имать право да сгодяватъ още и да та истинни: • Гласъ въ Римъ (Рама) чуенъ

Лѣжливи! завчасъ ся рѣче! но вѣнчѣватъ, както грѣцкити попове; то- бѣлъ плачь и рыданіе и писакъ, • Рахилъ гдѣ е доказателството! Бизантисъ за- вѣнчѣватъ, както грѣцкити попове; то- бѣлъ плачь и рыданіе и писакъ, • Рахилъ бравя да го даде. Обаче грубостѣта ба доказва че аргосваніето на прото- • като оплакваше чадата си и нещеше да • сѣ утѣши защото ги немаше вече (Мав. не е доказателство. сингелтъ нѣреше на друго мѣсто а гл. 6.).

Отъ наша страна, ные формално не за изпълненіето на едно исправи- • Ето въ коя яма вѣстникъ Българія ся труди да ни вкара. Ето, не дай Боже, казваме че Бизантисъ лѣжи и подтве- телно правило, защото това правило що ще онъ да причини въ милото наше о- рдѣваме че, освѣтъ една подробностъ тельно правило, защото това правило течество между чадата на Българія, обѣна- която ще изяснимъ, работити които не съществува.

При това, прилага Бизантисъ съ единъ лѣжливонабоженъ начинъ, испра- вителното наказаніе ся продължи само

Право (таматъ) въ сѣбо- вѣ първата сѣ страницани препоручава не- то дава. • По слѣдствіе на оплаквані- та и въ неделя, толко добръ што хи- може ся веке нарѣ освѣтъ изгубваніе на

лѣдѣти Българи въ Цариградъ бѣха уль-тѣ. Бѣдний болгарски народе! какви ты отъ Е. П. до нашата патриархія про- лишени отъ служба; толко добръ шо- сынове имашъ !!!

то сички бѣха длѣжни да ся пытатъ Като тѣй обнародва една подобна ста- тѣя безъ тѣлкуваніе и безъ размншенія, Ц. вѣстникъ зема връхъ него сѣ лошіятъ й ду- отнеха достоинството • (сир. снѣха му дыката имъ и свѣщенници итѣ, за вѣстникъ зема връхъ него сѣ лошіятъ й ду- хъ. Прочее Ц. вѣстникъ и дописникъ-тѣ мѣ

Ц. вѣстникъ обнародва безъ тѣлкуваніе нито разсѣжданія слѣ- доущіятъ членъ:

Цариградъ 24 Юлія, Г. Редакторе Ц. вѣстника!

Стигнахме на такава епоха што, о несчасіе! приближава да кажимъ съ уста- та истинни: • Гласъ въ Римъ (Рама) чуенъ бѣлъ плачь и рыданіе и писакъ, • Рахилъ като оплакваше чадата си и нещеше да • сѣ утѣши защото ги немаше вече (Мав. гл. 6.).

Ето въ коя яма вѣстникъ Българія ся труди да ни вкара. Ето, не дай Боже, що ще онъ да причини въ милото наше о- течество между чадата на Българія, обѣна- та наша майка.

Статіята която В. Българія, брой 17 въ първата сѣ страницани препоручава не- може ся веке нарѣ освѣтъ изгубваніе на уль-тѣ. Бѣдний болгарски народе! какви ты сынове имашъ !!!

III-нъ

Като тѣй обнародва една подобна ста- тѣя безъ тѣлкуваніе и безъ размншенія, Ц. вѣстникъ зема връхъ него сѣ лошіятъ й ду- хъ. Прочее Ц. вѣстникъ и дописникъ-тѣ мѣ

вмиратъ да изрядно нѣщо като продаватъ Членъ тѣ на Ц. Вѣстникъ връхъ па- или по добръ, продаватъ парото си на стра-
святъ си и риданята си на гръцката па- тріотизмъ тѣ не е лошъ, ако и да има поро- вникътѣ си който даде новече.
тріархія и да пичатъ както едно време Рахилъ, ни отъ нѣкоя страна, и ако да миршишъ отъ напоследъкъ камъ да имаме семинарія,
смиръта на дѣлага си които Иродъ нѣла. друга страна на патріотизмъ тѣ Г. Екзар- проповѣди, Български книги, когато нашити
Твърдъ добръ. Но Ц. вѣстникъ и плач- ховъ. епископски сѣдалища сж присвоени отъ чу-
ливата му Рахилъ ще благопозволятъ ли да Г. Екзархосъ, рѣкохмъ го много пѣти жденци?
сж изяснѣтъ и да ни кажатъ кой отъ два- и сега го повтаряме, има единъ патріотизмъ Какъ да имаме истинни священници, ис-
мата, гръцкіятъ патріархъ или Папата, е у- ствѣтъ особитъ; нека кажимъ подобръ тинни исповѣдници, сички Божіи челоуѣди,
бійдата на Българскія тѣ народъ? той има единъ патріотизмъ кой то ся про- когато тѣ сж длъжни да купуватъ и прода-
Съ една дума: кой отъ двамата, гръц- дава на пазаръ тѣ: оня кой то даде повече ватъ исповѣдникъ, да купуватъ и продаватъ
кыятъ патріархъ ли или папата закла ста- е увѣренъ да го купи. И въобще тоя па- кръщеніята.....?
дото на другиятъ? тріотизмъ ся купува отъ два вида мюшюрій Да, нека сичкити наши българи мислятъ
Дѣйствително, какво нѣщо е българс- московити ти и фанариоти ти. за това. До когато имаме единъ дѣво-
кытъ народъ днесъ? не е ли едно стадо Г- Ако сребро то нди отъ Москва, както венъ патріархъ, една дѣвожня ис-
Христово истинна заклапо? ни го извѣстываше предъ малко московитскія- рархія, обработваніето на изгнано-Бл-
Ние рекохмъ и доказахмъ, ние ще ре- тѣ синодъ, патріотизмъ тѣ Г. Екзарховъ, гарскытъ патріотизмъ е невъзможно въ
чемъ и ще докажимъ още че гръцкіятъ па- става московитски. Но ако сребро то нди Българія.
тріархъ не е никакъ нашъ, и че нѣма надъ отъ Фенеръ или отъ Атина патріотизмъ тѣ е
Българити и надъ Българія никаква канони- фанариотски или гръцки.
ческа властъ и че ако сѣдователно е исте- Колко то за патріотизмъ тѣ истинно
нелъ пасгыръ на гръцкити той е обаче, спо- Български, чисто Български, това е невъз-
редъ изразеніето на Исуса Христа исти- можно, тсва е нечуту у Г. Екзархоса.
ненъ въкътъ за насъ и за сичкити наши Обаче не треба да вѣрваме че Ц. Вѣ-
Българи. стникъ не знай онова кое то състави патріо-
Ц. Вѣстникъ и плачливъ та му Ра- тизмъ тѣ. Не, Ц. Вѣстникъ познава патріо-
хилъ (дописникъ тѣ му); надумани да изачятъ тизмъ тѣ, знай още и да пиши и да говори
явдъ гробъ тѣ на Българскытъ народъ, мы- за патріотизмъ тѣ.
слятъ че истинна та майка на Българскытъ Но съ кой начинъ той говори за не-
народъ е велика та църква, че истиннытъ му го? съ кой начинъ той го хвали? какъ на-
пастырь е гръцкіятъ патріархъ и че ИСТИН- послѣдъкъ го оцѣнява? както единъ телла-
НІЯТЪ ВЪЛКЪ, или за да употребимъ ду- линъ. Да, Ц. Вѣстникъ ни говори ни прика-
ма та която е съобразна съ скръбъ та на зава за патріотизмътѣ както единъ теллаинъ
Българска та Рахилъ, истиннытъ Иродъ е който вика за единъ денъкъ стока, за една
Папа та. кутія кибриятъ и за една свѣрска игла.
Е добръ! Да, истиннытъ вълкъ, истин- Ако Г. Екзархосъ не ни говореше за
нытъ Иродъ, истиннытъ убійца на Българ- патріотизмътѣ като единъ истиненъ телла-
скытъ народъ е Папа та, Пій IX! лилъ, ако не земаше патріотизмъ за единъ
Прочее гръцкіятъ патріархъ е кой то денъкъ стока, ако не търгуваше съ него ще-
ни даде два пѣти наредъ една народна іе- ше ли да ни принуждава да обработваме въ
рархія и Папа та е кой то два пѣти наредъ нашии монастири единъ чуждъ патріотизмъ!!
закла тая іерархія!! Прочее какъвъ е патріотизмътѣ когото
Папа та е кой то чрезъ единъ отъ е- Г. Екзархосъ иска да обработва съ нашити
пископи ти си изгори наши ти памятници въ манастири: Зогравскытъ, Хилендарскытъ Рил-
търново; Папа та е който гони наши ти у- скытъ...? той е единъ патріотизмъ внесенъ,
чилища и наши ти учители!!! единъ патріотизмъ донесенъ отъ Руссія, отъ
Папа та е кой то ни продава на Со- Атина, една истинна стока или както го рѣ-
лунскытъ Г. Неофитъ, на Пловдивскытъ Па- кохмъ едно чуждо растеніе.
исія, на Силистринскытъ Діонисія, на Само- Споредъ Г. Екзархоса, нашити манастири
ковскытъ Матей, на Шумненскытъ Всена- Зогравскытъ, Хелендарскытъ...имада доста
мина....!!! гозѣми съкровища които можатъ да сж у-
Папа та е кой то продаде на Г. Ек- потребатъ за Семинарія, за проповеди, за
зархоса вула за да ся вѣчѣтъ; Папа та е печатаніе на благочестиви книги.....
кой то ще продаде иста та вула на Госпожа Да, ние сж согласяваме. Съкровищата
Българска та Рахилъ!!! на Хилендарскытъ манастирь, на Зограв-
Папа та е или подобръ протосингелъ скытъ и на други, можима да сж употре-
тъ на Папа та е кой то аргоса наша та бятъ за една патріотическа цѣль.
Църква въ Базатъ, защо то единъ Българинъ Но какъ да ги употребятъ за една па-
нерачи да плати доволно за една вула!!!! тріотическа цѣль до когато българскытъ
Папа та е кой то, ипр. ипр. патріотизмъ е удошенъ отъ московитизмъ-тъ
и отъ фанариотизмъ-тъ? до когато оныя ко-
то можатъ да работятъ за една периоди-
ческа цѣль виззатъ въ чуждити канцеларія